خبر

هارولد بلوم
نویسنده و منتقد ادبی درگذشت

مترجم : سحر حسابی

به نقل از گاردین، هارولد بلوم که نظریه نفوذش او را به شخصیتی محبوب در دنیای ادبیات تبدیل کرد روز دوشنبه در سن ۸۹ سالگی از دنیا رفت. جین، همسر آقای بلوم می‌گوید سلامتی بلوم دچار مشکل شده بود اما نوشتن را رها نکرد و تا هفته پایانی عمرش هم می‌نوشت. دانشگاه ییل هم اعلام کرد آقای بلوم در بیمارستانی در نیوهِیون در کِنتیکت از دنیا رفته است.

بلوم بیش از ده کتاب نوشت و افتخار می‌کرد که توانسته موضوعات آکادمیک را در دسترس خوانندگان عادی قرار دهد. البته همیشه از اینکه استانداردهای ادبی افت کرده است گله می‌کرد اما در بهترین جایگاهی قرار داشت که یک منتقد ادبی امکانش را داشت.

آثارش از جمله «کانون غرب» و «کتاب جی.» در فهرست پرفروش‌ها قرار گرفت، بلوم از فینالیست‌های جایزه کتاب ملی آمریکا هم و عضو آکادمی هنر آمریکا هم بود.

مهم‌ترین میراث بلوم بی‌شک تئوری «نفوذ» است. بلوم معتقد بود نویسندگان از نظر روان‌شناختی از خود در برابر هنرمندان گذشته دفاع می‌کنند و استرس دارند که تحت نفوذ آثاری که قبلاً خوانده‌اند کتابی بنویسند. بلوم معتقد بودند همه نویسندگان تحت تأثیر هستند و فقط چند نویسنده چون شکسپیر از پیشنیان فراتر رفته و راهی جدید برای خود می‌سازند. منتقد آمریکایی علاقه خاصی به ویلیام شکسپیر، ساموئل جانسون، و والتر پَتر داشت.

هارولد بلوم در سال ۱۹۳۰ در نیویورک و در خانواده مهاجر روسی به دنیا آمد و آخرین فرزند خانواده بود. مسیر ادبی بلوم با خواندن شعرهایی به زبان ییدیش آغاز شد و پس از آن آثار تی. اس. الیوت، هارت کرین، ویلیام بلیک، و دیگر شاعران را کشف کرد. قبلاً ادعا می‌کرد در دوره جوانی تا هزار صفحه می‌توانست کتاب شعر در یک روز بخواند. البته بعدها با نظریه کلاسیک الیوت مخالفت کرد. در «کانون غرب» که در سال ۱۹۹۴ منتشر شد ۲۶ مهم دنیا از نظر خودش را معرفی کرد. دانته، ساموئل بکت، فیلیپ راث، توماس پینچون، دان دلیلو از جمله نویسندگانی بود که برای بلوم اهمیت داشتند و بی‌شک شکسپیر حاکم ملک نویسندگان بزرگ بود.

در سال ۱۹۵۱ از دانشگاه کورنوال، که در آن زیر ام. اچ. ابرامز تحصیل کرده بود، فارغ‌التحصیل شد. سپس به کمبریج رفت. در سال ۱۹۵۱ دکترای خود را از دانشگاه ییل گرفت و به گروه انگلیسی ییل پیوست. در سال ۱۹۵۸ با چین گود ازدواج کرد و دو پسر داشت.

واکنش برندگان نوبل پس از خبر دریافت جایزه
توگارچوک: خوشحالم مردم دنیا مخاطب آثارم هستند

مترجم : سحر حسابی

اعضای هیئت داوران آکادمی سوئدی نوبل اولگا توگارچوک، نویسنده لهستانی را به عنوان برنده نوبل ادبیات سال ۲۰۱۸ معرفی کردند.

آکادمی سوئدی اعلام کرد که توگارچوک برای «تخیل روایی که همراه با هیجان دایره‌المعارفی مرزها را در می‌نوردد و شکلی جدید از زندگی را نشان می‌دهد» به عنوان برنده نوبل ادبیات انتخاب شده است. پیش از اعلام برنده، توگارچوک یکی از گزینه‌های احتمالی بود زیرا کارشناسان معتقد بودند یکی از برندگان اعلام‌شده حتماً نویسنده زن خواهد بود. از مجموعه ۱۱۴ جایزه‌ای که پیش از این اهدا شده است فقط ۱۴ نویسنده زن موفق به دریافت نوبل ادبیات شدند و توگارچوک پانزدهمین نویسنده زنی است که موفق به دریافت جایزه نوبل شد. البته کمیته نوبل اعلام کرد از سال ۱۹۰۱ تاکنون ۵۳ خانم برنده جایزه نوبل در بخش‌های مختلف شدند. سلما لاگرولف، نویسنده سوئدی اولین خانمی بود که در سال ۱۹۰۹ موفق به دریافت جایزه نوبل ادبیات شد.

رئیس‌جمهور لهستان هم به توگارچوک برای جایزه نوبل ادبیات تبریک گفت: «روزی بزرگ برای ادبیات لهستان. پیش از این ویسواوا شیمبورسکا، شاعر لهستانی در سال ۱۹۹۶ برنده نوبل ادبیات شد و این بار یک لهستانی دیگر نوبل را به دست آورد.»

توگارچوک چند ساعت پس از اعلام خبر نوبل در جمع طرفدارانش در آلمان سخنرانی کرد و گفت: «نوشتن من را زنده نگه می‌دارد و با وجود اینکه در دانشگاه روانشناسی بالینی خوانده‌ام اما نوشتن تنها کاری است که توانایی انجامش را دارم.» نویسنده لهستانی که برای جلسات همخوانی کتاب جدیدش به آلمان سفر کرده است گفت انتظار نداشت که این جلسه تا این حد بااهمیت شود. توگارچوک گفت می‌دانست نامش به عنوان یکی از نامزدهای دریافت جایزه مطرح شده است اما انتظار برنده شدن نداشت.

در حال رانندگی بین برلین و بیله‌فلد بود که به او تلفن و خبر جایزه داده شد. «بنابراین جایی در آزادراه آلمان خبر را شنیدم و حتی الان نمی‌دانم دقیقاً کجا بودم!» و خنده حضار به گوش رسید.

توگارچوک درباره اهدای جایزه نوبل ۲۰۱۹ به هاندکه هم نظر داد و گفت: «خوشحالم جایزه به هاندکه اهدا می‌شود چون آثارش را دوست دارم. البته هنوز خبر برنده شدن خودم را هضم نکرده‌ام.» البته خانم نویسنده دقیقا نگفت چه اثری از هاندکه را می‌پسندد اما گفت خوشحالم که کمیته نوبل نویسنده‌ای از اروپای مرکزی را به عنوان برنده نوبل انتخاب کرد: «خوشحالم که هنوز با قدرت به جلو می‌رویم. خیلی خوشحال و همچنین مفتخر هستم که رمان‌هایم که در مکان‌های کوچکی در لهستان رخ می‌دهند اما در سراسر دنیا خوانده می‌شود و برای مردم دنیا اهمیت دارد.»

توگارچوک گفت رمان راهی عمیق برای ارتباط فارغ از مرزها، زبان، و فرهنگ است.» کمی بعد در واکنش به حرف وزیر فرهنگ لهستان که گفته بود هیچ‌کدام از آثار توگارچوک را تا پایان نخوانده است گفت: «البته قرار نیست همه آدم‌ها رمان بخوانند. خوانندگانی هستند که رمان برایشان جذابیت ندارد یا با ذائقه‌شان سازگار نیست.» البته وزیر فرهنگ پس از خبر نوبل ادبیات اعلام کرد تلاش می‌کند بار دیگر کتاب‌های توگارچوک را بخواند.

سباستین نوواک، ناشر لهستانی آثار توگارچوک هم خوشحالی خود را از برنده شدن نویسنده‌ای که ۱۸ سال است آثارش را منتشر می‌کنند اعلام کرد. «این جایزه قدرت و وسعت نشرش را تأیید می‌کند. نثر توگارچوک جهانی است و همه مرزهای سیاسی و سنی را درمی‌نوردد.» اولگا توگارچوک ۵۷ ساله تاکنون برنده چند جایزه معتبر شده و آثارش در لهستان مخاطبان زیادی دارد. وی در دانشگاه ورشو رشته روانشناسی خوانده است و علاقه‌اش به ایده‌های «کارل یونگ» در همه آثارش هویداست. نخستین اثر وی مجموعه شعری بود که در سال ۱۹۸۹ منتشر شد، پس از آن توگارچوک هشت رمان و دو مجموعه داستان کوتاه به نگارش درآورد. «پروازها» اولین داستان این نویسنده است که به زبان انگلیسی ترجمه شده است. ارائه مفهوم سفر در قرن‌های مختلف موضوع اصلی کتاب «پروازها» است و برای نویسنده لهستانی جایزه بوکر بین‌المللی سال ۲۰۱۸ را هم به ارمغان آورد. علاوه بر این داستان‌هایی چون «سفر کتاب-مردم» و «کتاب جیکوب» را هم به نگارش درآورده است.

قرار بود رهبر ارکستر ملی شود
برای درگذشت حسین دهلوی

بخش فرهنگی – حسین دهلوی که صبح روز سه‌شنبه (۲۳ مهر ماه) دار فانی را در سن ۹۲ سالگی وداع گفت، از هنرمندان پیشکسوت عرصه موسیقی بود که سال‌های اخیر را با بیماری فراموشی سپری کرد.

به گزارش ایسنا، سوسن اصلانی ـ نوازنده سنتور، آهنگساز و همسر حسین دهلوی ـ در گفت‌وگویی که سال ۹۶ با ایسنا داشت، یکی از دلایل اصلی بیمارسی آلزایمر همسرش را افسردگی عنوان کرده و گفته بود: «زمانی هم که حال دهلوی بهتر بود از او آنچنان که باید، بهره نبردند. دهلوی به دلیل افسردگی آلزایمر گرفت. او قرار بود رهبری ارکستر ملی را بر عهده بگیرد، اما این قول‌ها در حد حرف بود و انجام نشد که برای او ضربه بدی بود. بعدها او دیگر به دلیل کسالتش نتوانست اثری بسازد.»

زنده‌یاد حسین دهلوی سال ۱۳۰۶ در تهران دیده به جهان گشود. او آموزش موسیقی را از پنج سالگی نزد پدرش، معزالدین دهلوی، که از شاگردان علی‌اکبر شهنازی بود، آغاز کرد و در ۹ سالگی با تشویق مادرش به ساز ویلن علاقه‌مند شد. او دوره اول ویلن را نزد پدرش فراگرفت و سپس دوره دوم (ردیف راست کوک) را نزد ابوالحسن صبا گذراند و به هنرستان موسیقی رفت و سپس به فراگیری علمی موسیقی گرایش پیدا کرد و هارمونی، کنترپوان و اصول آهنگسازی را نزد حسین ناصحی فرا گرفت. دهلوی در سال ۱۳۳۹ از هنرستان عالی موسیقی در رشته آهنگسازی فارغ‌التحصیل شد. او در دوره هنرستان با همکاری ابوالحسن صبا ارکستر شماره یک هنرهای زیبا را راه‌اندازی و تعدادی از آثار صبا را برای ارکستر تنظیم کرد.

پس از درگذشت استاد صبا در سال ۱۳۳۶، رهبری این ارکستر که بعدا ارکستر صبا نامیده شد، به دهلوی واگذار شد و شاخه‌های ۲، ۳ و ۴ هم به آن افزوده شد. این ارکسترها از زمان گشایش تلویزیون ایران در سال ۱۳۳۷ به‌صورت هفتگی در تلویزیون به اجرای برنامه پرداختند.

حسین دهلوی در سال ۱۳۴۱ به ریاست هنرستان موسیقی ملی برگزیده شد و تا فروردین ۱۳۵۰ این سمت را عهده‌دار بود. او خود در دوره دوم هنرستان رشته‌های تئوری موسیقی ایران، تلفیق شعر و موسیقی، فرم موسیقی ایران، هارمونی و ارکستر را آموزش می‌داد. در این سال، وی برای سفر دو ساله مطالعاتی به آلمان و اتریش رفت.

نخستین اثر دهلوی در زمینه ارکستر موسیقی ملی، به نام سبک بال در سال ۱۳۳۲ و در دستگاه شور تصنیف شد. کنسرتینو برای سنتور و ارکستر، یکی از بخش‌های این آلبوم، نتیجه همکاری مشترک دهلوی با فرامرز پایور است. آثار بعدی دهلوی مانند گفت‌وگوی دل در شور (۱۳۳۶) و «فروغ عشق» در بیات اصفهان از تجربیات ارزشمند وی در تلفیق شعر و موسیقی ایرانی به‌شمار می‌روند.

یکی از مهم‌ترین آثار حسین دهلوی کتاب «پیوند شعر و موسیقی آوازی» است که حاصل بیش از ۴۰ سال تجربه او در تلفیق موسیقی با شعر است و جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی را به‌دست آورد.

آخرین کوشش او در زمینه کارهای جمعی موسیقی ملی، پایه‌گذاری ارکستر مضرابی است که با همکاری ۶۶ نفر از نوازندگان سازهای مضرابی ایرانی تشکیل شد و در سال ۱۳۷۲ روی صحنه رفت. دهلوی که سال‌های پایانی عمر خود را با بیماری پشت سر گذشت، صبح روز سه‌شنبه (۲۳ مهر ماه) از دنیال رفت. سوسن اصلانی، همسر این هنرمند در گفت‌وگو با ایسنا اعلام کرد که اطلاعات دقیق مراسم تشییع زنده‌یاد دهلوی هنوز مشخص نشده است.

گفت‌وگو با بیژن نفیسی، «روزنامه نگار « درباره ادبیات خبر
رسانه‌ها به سمت ادبیات کوچه بازاری رفته‌اند

بخش فرهنگی – یک روزنامه‌نگار باسابقه درباره‌ی ادبیات رایج در رسانه‌های کشور هشدار داد: با وجود شبکه‌های اجتماعی، کار رسانه‌ها خیلی سخت‌تر شده است. رسانه‌ها در حال رفتن به سمت عامیانه حرف زدن و فرهنگ کوچه هستند و بازگرداندن آنها به زبان مرجع کار دشواری است.

بیژن نفیسی در گفت‌وگویی با ایسنا درباره‌ی وضعیت این روزهای ادبیات فارسی (زبان مرجع) در رسانه‌ها، معتقد است: مسئله ادبیات در رسانه مسئله تازه‌ای نیست و همواره سال‌ها بر روی آن بحث بوده است. از زمانی که اولین رسانه‌های چاپی در ایران شروع به کار کردند، مثل عصر قاجار و بعد رادیو و تلویزیون، همیشه این بحث بوده که ادبیاتی که در رسانه‌ها به کار می رود، چگونه باید باشد.

این روزنامه‌نگار پیشکسوت ادامه داد: پیش از این رسانه‌ها از اساتیدی دعوت می‌کردند که بیایند و خط مشی این گفتارها و نوشتارها را مشخص کنند. سال‌ها پیش گروه‌های ویراستاری تشکیل می‌شد که اخبار همه یک‌دست باشد. حتی ایسنا جزوه‌ای را آماده کرد که رسم‌الخط چگونه باشد و چگونه رعایت شود. اینها تلاش‌هایی بود که سال‌های سال در این زمینه انجام می‌شد. منتهی ما دو مقوله در بحث رسانه داریم؛ در خبرنویسی و گزارش‌نویسی سبک خاصی داریم مثل هرم وارونه و امثال آن که رسانه‌ها روی آن عمل می‌کنند و در واقع همان شیوه‌های سبک نگارشی است. اما بحثی که ما مد نظر داریم، استفاده از واژه‌هاست؛ اینکه برای مثال جمله‌ها باید فعل و فاعل داشته باشند؛ در این مباحث معتقدیم تیتر باید فعل و فاعل داشته باشد اما خیلی از تیترهایی که می‌بینیم فعل ندارد، در حالی که اگر فعل نداشته باشد، تیتر حالت شعاری پیدا می‌کند و آن قاطعیت را نشان نمی‌دهد؛ البته مقداری روی این قضیه سلیقه‌ها و نظرهای مختلفی وجود دارد. ضمن اینکه رسانه به طرز عجیبی تحت تاثیر فضای مجازی قرار گرفته است و فضای مجازی هم هیچ‌کدام از این قید و بندها را رعایت نمی‌کند. در حقیقت عینا زبان محاوره و آن چیزی که در سطح جامعه می‌بینیم، مکتوب و یا به صورت ضبطی از طریق رسانه‌ها در اختیار مردم قرار داده می‌شود؛ در حالی که کار رسانه به این سادگی نیست.

این مدرس دانشگاه در ادامه صحبت‌هایش گفت: به هر حال در رسانه‌های رسمی ما، جایی که می‌خواهیم از آن طریق شرایط را به‌گونه‌ای منطبق کنیم که اثر خودش را در کل جامعه بگذارد، مثل رادیو، تلویزیون، مطبوعات و خبرگزاری‌های رسمی کشور، حدالامکان باید از ضوابط و واژه‌هایی استفاده کنیم که در سطح جامعه قابل درک و فهم است. لغت‌نامه و مترادفی که برای برخی واژه‌های دشوار معرفی شده است به این دلیل است که متن برای خواننده و شنونده و در مجموع مخاطب، قابل درک و فهم باشد. این یکی از مشکلاتی است که در کار رسانه داریم و بعضا از اصطلاحات غیرمعمولی استفاده می‌کنند که برای مخاطب قابل فهم نیست.

این روزنامه‌نگار پیشکسوت در ادامه گفت: اگر هر رسانه‌ای برای خود خط و ربطی تعیین کند باز هم تفاوتی ایجاد می‌شود. شاید از طریق یک فرهنگستان و متولی که بتواند رسم‌الخط مشخصی را تعیین کند، می‌توانیم استفاده درست‌تری از این قضایا داشته باشیم. پیشرفت دنیای امروز به قدری سریع است که شما نمی‌توانید برای اصطلاحات آن معادل‌سازی کنید. این هم یکی از مشکلات است که ما با آن مواجه هستیم. اینکه دستور زبان را چگونه رعایت کنیم. همه‌ی اینها مساله است و ما باید دستورالعمل یک‌دستی داشته باشیم که الان در رسانه‌ها وجود ندارد و هر کدام از رسانه‌ها تشخیص خودشان را دارند. برای نمونه در خبری که آقای رئیس جمهور و یا یکی از وزرا صحبتی کرده‌اند، هر کدام از رسانه‌ها با شیوه متفاوت آن را تنظیم کرده‌اند؛ به عنوان مثال نقطه ویرگول‌ها مشخص نیستند و هر رسانه‌ای به شیوه‌ی خودش خبر نقل قول را نگارش کرده است و دستورالعمل مشخص مدونی در این زمینه وجود ندارد.

بیژن نفیسی سپس به ایسنا گفت: شیوه‌های نگارش که این روزها گمگشته‌ی ادبیات رسانه‌هاست، پیش از این در دوران تحصیلات ابتدایی و متوسطه خوانده شده است، اما بعد در عمل می‌بینیم که سیستم‌های دانشگاهی‌مان زیاد به این قضیه توجهی نمی‌کنند. شما حتی می‌بینید غیر از دانشکده ادبیات فارسی که تخصصی است، حتی در رشته رسانه که بسیار مرتبط با ادبیات فارسی است، هیچ واحدی در دانشگاه در زمینه درست‌نویسی عملا نمی‌بینیم. حتی در دوره‌های کارشناسی و یا پایین‌تر دستورالعمل مشخص و کتابی در زمینه درست‌نویسی در دانشگاه‌ها نمی‌بینیم.

وی با تایید اینکه قبح اشتباهات در رسانه‌ها ریخته شده است، گفت: جدیدا کتابی از نویسنده فارسی‌زبان ما چاپ شده که مشخصه آن این است که تعمدا اقدام به غلط‌نویسی کرده است و این کتاب در جامعه پرفروش شده است. اکثر واژه‌های کلیدی در این کتاب عمدا غلط نوشته شده است. این کتاب اجازه چاپ داشته و از آن استقبال هم شده است. وقتی ما چنین بدعت‌هایی می‌گذاریم قبح این اشتباهات هم ریخته می شود. البته در کشور فرانسه هم کتابی بدون مبنی و نتیجه و بی سرو ته نوشته شده بود. یک سری لغات غیر متداول و سخت را به کار برده بود که به عنوان یک کتاب روشنفکرانه طرفداران زیادی هم پیدا کرده بود. بعد نقدی روی آن نوشته بود مبنی بر اینکه جامعه درکش به این صورت پایین آمده و فکر می‌کند اگر چیزی را نمی‌فهمد، خیلی روشنفکرانه است. یک‌سری باورها به این صورت در حال شکل‌گیری است که اگر جایی یکسری لغات سخت به کار ببریم نشان‌دهنده سواد ماست؛ در حالی که هنر این است که ما بتوانیم این ادبیات را به لغات ساده و قابل فهم تبدیل کنیم تا همه بفهمند. راز ماندگاری حافظ و سعدی هم در همین است. در عین حال کتاب‌های همزمان با دوره‌های سعدی و حافظ را هم داریم که پیچیده و سخت است و شما متوجه آن نمی‌شوید. نفیسی در پایان گفت: نیاز هست با کمک خود رسانه‌ها، متولی برای این کار شکل بگیرد که بنیاد یک دستورالعمل و رسم‌الخط کلی به ترویج گذاشته شود آن هم توسط کسانی که صلاحیت آن را دارند. بر این اساس دستورالعملی تدوین شود و در اختیار رسانه‌ها گذاشته شود که ما به تدریج پایه منظمی را بگذاریم که در چند سال بعد نتیجه مطلوبی از آن بگیریم. کما اینکه با وجود شبکه‌های اجتماعی کار ما خیلی سخت‌تر شده است. رسانه‌ها به سمت عامیانه حرف زدن و فرهنگ کوچه رفته‌اند.

بازتاب نمایش «مسخره‌باز» در جشنواره فیلم «ورشو»

بخش فرهنگی – فیلم «مسخره‌باز» ساخته همایون غنی‌زاده که اولین حضور بین‌المللی خود را از سی و پنجمین جشنواره ورشو آغاز کرده، طبق اعلام دست‌اندرکاران این فیلم در این رویداد با استقبال خوبی رو به رو شده است.

به گزارش ایسنا، این فیلم شب گذشته ساعت ۲۱:۳۰ اولین نمایش بین المللی‌اش را در سالن سینمای «مالتی کینو» و با حضور کارگردان فیلم آغاز کرد.

بنا بر این گزارش، فیلم «مسخره باز» که چهار نمایش در روزهای دوشنبه، سه‌شنبه، چهارشنبه و پنج‌شنبه دارد، از معدود فیلم‌های جشنواره ورشو است که بلیت‌های هر چهار نمایشش از یک روز قبل به طور کامل به فروش رفته است.

از جمله فیلم‌های مهم حاضر در بخش‌های مختلف جشنواره امسال می‌توان به «تالاسو» ساخته گیوم نیملو با بازی «ژرارد دوپا دیو » به‌عنوان فیلم اختتامیه، «شهردار ریونه سانیتا» ساخته ماریو مارتونه که در ونیز حضور داشت، دو فیلم سینمای مکزیک از گائل گارسیا برنال و آرتورو ریپشتاین، «جنگ آتبای» ساخته عادل خان یرژانوف، فیلمساز مطرح قزاقستانی، انیمیشن «من بدنم را از دست دادم» ساخته جرمی کلپین که جایزه بهترین فیلم بخش هفته منتقدین جشنواره کن امسال را دریافت کرد، مستند «۱۴۳ خیابان صحرا» ساخته حسن فرهانی الجزایری که جایزه بهترین فیلمساز جدید را در جشنواره لوکارنو از آن خود کرد، مستند «همشهری ک» ساخته آلکس گیبنی، «بادکنک» ساخته تسدن پما از چین که در جشنواره ونیز حضور داشت، فیلم «عشق اول» ساخته تاکاشی میکه کارگردان صاحب سبک ژاپنی که در کن نمایش داشت و ... اشاره کرد.

همین‌طور «مادران ما» ساخته سزار دیاز از گواتمالا که جایزه دوربین طلایی بهترین فیلم اول را از جشنواره کن امسال دریافت کرده، «دندان شیری» از شانون مورفی استرالیایی که در ونیز جایزه گرفت، مستند «ملت تک فرزندی» ساخته نانفو وانگ و جیالینگ ژانگ که جایزه بهترین مستند جشنواره سان دنس را گرفت، نیز در این جشنواره حضور دارند.

سی و پنجمین جشنواره بین‌المللی ورشو از ۱۹ تا ۲۸ مهر ماه در لهستان برپاست که این فیلم در بخش مسابقه این رویداد روی پرده می‌رود. «مسخره باز» در حال حاضر با بازی علی نصیریان، صابر ابر، بابک حمیدیان، رضا کیانیان، داریوش موفق، محسن حسینی و هدیه تهرانی بر روی پرده سینماست.

عرضه و پخش بین المللی «مسخره باز» به عهده محمد اطبایی (مستقل‌های ایرانی) است.

«مسخره باز» به تهیه کنندگی علی مصفا و سرمایه گذاری مهدی کرمی ساخته شده و پخش آن برعهده «خانه فیلم» است.

خبر

جایزه بوکر
به «اتوود» و «اِواریستو» رسید

بخش فرهنگی – هیات داوران این دوره از جایزه ادبی «بوکر» در یک اقدام کم‌سابقه و پس از ۳۰ سال دو نویسنده را به عنوان برنده این جایزه ادبی انتخاب کرد. به گزارش ایسنا به نقل از گاردین، «مارگارت آتوود» و «برناردین اِواریستو» امسال به عنوان برندگان جایزه بوکر ۲۰۱۹ معرفی شدند. «پیتر فلورنس» رئیس هیات داوران این دوره از جایزه ادبی بیان کرد، هیات داروان پس از پنج ساعت مشورت نتوانستند تنها یک نویسنده را از بین شش نامزد نهایی امسال انتخاب کنند و «مارگارت اتوود» برای نگارش رمان «وصیت‌ها» و «برناردین اِواریستو» برای خلق رمان «دختر، زن، دیگر» را به عنوان برندگان نهایی جایزه بوکر ۲۰۱۹ انتخاب کردند. رمان «وصیت‌ها» که درحقیقت دنباله‌ای بر رمان مشهور «داستان ندیمه» است درحالی به فهرست نامزد های نهایی این جایزه راه یافت که هنوز منتشر نشده بود. به این ترتیب «برناردین اِواریستو» اولین نویسنده زن سیاه‌پوست و اولین نویسنده سیاه‌پوست بریتانیایی است که توانسته از سال ۱۹۶۹ تاکنون جایزه بوکر را به خود اختصاص دهد. «اتوود» نویسنده کانادایی که پیش‌تر جایزه بوکر را برای رمان «آدمکش کور» دریافت کرده بود با اختصاص دادن این جایزه برای بار دوم و در سن ۷۹سالگی، به مسن‌ترین نویسنده‌ای تبدیل شد که تاکنون این جایزه را کسب کرده است. به این ترتیب «اتوود» را می‌توان به عنوان چهارمین نویسنده‌ای محسوب کرد که دوبار موفق به کسب این جایزه شده است.

«واریستو» در جریان مراسم اهدای جایزه بیان کرد :«بسیار مفتخرم که این جایزه را با یک نویسنده بی‌نظیر تقسیم می‌کنم. اما تقسیم کردن جایزه چیزی نیست که به آن فکر می‌کنم، من به حقیقت این‌که در این لحظه در این مکان حضور دارم و به معنا و مفهومی که این جایزه برای من و زندگی ادبی‌ام دارد، فکر می‌کنم.» جایزه پنج‌هزار پوندی «بوکر» پیش‌تر در سال‌های ۱۹۷۴ و ۱۹۹۲ بین دو نویسنده تقسیم شده بود، اما پس از سال ۱۹۹۲ قوانین جایزه برای تاکید بر تقسیم نشدن آن بین دو نویسنده تغییر کرد. رئیس هیات داوران این جایزه بیان کرد:

«امیدوارم هر دو نویسنده این اقدام را به عنوان ادای احترامی برای هر دو کتاب تلقی کنند.» «چیگوزی اوبیوما» برای رمان «ارکستر اقلیت‌ها»، «لوسی المان» برای رمان «اردک‌ها: نیوبری‌پورت» و «الیف شافاک» برای «۱۰ دقیقه و ۳۸ ثانیه در این دنیای عجیب» رقیب‌های «اتوود» و «واریستو» برای کسب جایزه بوکر ۲۰۱۹ بودند.

جایزه «من بوکر» که اولین‌بار در سال ۱۹۶۹ برگزار شد، ویژه همه آثار نوشته‌شده از سراسر جهان به زبان انگلیسی است که در بریتانیا و ایرلند منتشر شده باشند. این جایزه بیش از ۴۰ سال فقط به نویسندگان کشورهای مشترک‌المنافع تعلق می‌گرفت، اما از سال ۲۰۱۴ با وضع قوانین متفاوت، تمام آثار نوشته‌شده به زبان انگلیسی حق شرکت در آن را پیدا کرده‌اند. زمانی که تصویب شد نویسندگان آمریکایی هم حق شرکت در این رقابت‌ها را دارند، جنجال‌های زیاد به پا شد و برخی به «آمریکایی» شدن این جایزه اعتراض کردند. «پل بیتی» و «جورج ساندرز» دو نویسنده آمریکایی هستند که در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ این جایزه را به خود اختصاص دادند.

گیشه «جوکر»
از ۵۰۰ میلیون دلار عبور کرد

بخش فرهنگی – فیلم «جوکر» با ادامه اکران موفق خود توانست مجموع فروش جهانی خود را پس از ۱۲ روز اکران به بیش از ۵۴۸ میلیون دلار برساند.

به گزارش ایسنا به نقل از اسکرین، فیلم «جوکر» در ادامه اکران خود در ۷۹ کشور جهان به فروش ۱۲۵.۳ میلیون دلار دست یافت و مجموع فروش گیشه بین‌الملل را به ۳۵۴.۷ میلیون دلار و فروش جهانی (گیشه بین‌الملل + گیشه آمریکا) خود را به ۵۴۸.۳ میلیون دلار ارتقاء داد.

این فیلم در ۷۳ بازار خارجی در صدر گیشه فروش قرار گرفت و بویژه در کشورهای اروپایی عملکرد موفقی داشت و ۱۰.۶ میلیون دلار در فرانسه، ۹.۶ میلیون دلار در آلمان و ۱۲ میلیون دلار در بریتانیا فروخت و در سینماهای مکزیک نیز ۸.۳ میلیون دلار به فروش خود اضافه کرد.

پس از رونمایی از فیلم «جوکر» در جشنواره فیلم ونیز که با کسب جایزه شیر طلای بهترین فیلم این رویداد سینمایی همراه شد، به تدریج نگرانی‌هایی درباره این فیلم به سبب مضمون‌های پوچ‌گرایانه و همچنین خشونت فراوان آن ایجاد شد و به همین دلیل سینماهای آمریکا تدابیر ویژه‌ای اتخاذ کردند که شامل ممنوعیت استفاده از ماسک و لباس‌های خاص، رنگ کردن صورت و استفاده ازاسلحه یا شیء می‌شود که موجب ناراحتی حاضرین در سالن نمایش شود. همچنین پلیس آمریکا پیش از ورود مخاطبان با سالن‌های سینما کارت‌های شناسایی آن‌ها را بررسی می‌کند و در عین حال تاکید می‌کند که درجه سنی این فیلم (R=محدود) است و افراد پائین ۱۷ سال برای نمایش این فیلم باید با والدین خود همراهی شوند.

داستان فیلم «جوکر» درباره شخصیت شکست‌خورده‌ای به نام «آرتور فلک» است که پس از تجربه‌های تلخ فراوان تبدیل به یک دلقک قاتل و پوچ‌گرای خشن می‌شود. «خواکین فینیکس» پس از «جک نیکلسون»، «هیث لجر» و «جارد تلو»، چهارمین فردی است که در یک فیلم بلند سینمایی در نقش جوکر بازی می‌کند.

«جوکر» از فیلم‌های مهم فصل جوایز سینمایی ۲۰۲۰-۲۰۱۹ محسوب می‌شود.